

Grunden til Flertallet af de fremkomne Ansøgninger om Indfødsret, saa tror jeg dog, at Udvalgets Flertals Frygt er overdreven, naar det udtaler i Betænkningen, at det kunde f. Eks. give Anledning til, at vi herefter vilde saa en større Indvandring her i Landet end hidtil, eller i alt Fald, at vi kunde vente herefter, at der vilde fremkomme flere og flere Ansøgninger om Indfødsret. Jeg tror, at denne Frygt er ubegrundet, eller i alt Fald meget overdreven, og jeg skal sige hvorfor. De fleste, som indvandre her, komme her ind i en ung Alder, omkring ved 20 Aar, nogle lidt ældre, andre lidt yngre. Folk i den Alder tænke vist ikke paa, hvilke Rettigheder de ville opnaa ved at blive her i Landet, til de ere over 60 Aar, og flere af dem kende rimeligvis slet ikke, at vi have en saadan Lov om Alderdomsunderstøttelse efter det 60de Aar. Jeg har i det hele taget en anden Opfattelse end Udvalgets Flertal med Hensyn til Indfødsretten. Jeg tror, at der er et bestemt Forhold mellem Antallet af Ansøgere om Indfødsret og Antallet af Folk, som indvandre i et Land og udvandre fra et Land. Der er et bestemt Forhold mellem de økonomiske Villaaer, Erhvervsvillaaerne, i det vedkommende Land, og Antallet af de indvandrede og udvandrede. Det er for mig en afgjort Sag, at dersom de økonomiske Livsvillaaer i et Land ere meget daarlige, ville en Del af Landets Indbyggere se efter og undersøge, om der i et nærliggende Land eller i et fjernere liggende Land er bedre Livsvillaaer; og saa vil der ske Udvandring. Og omvendt: Dersom der i et Land er gunstige Erhvervsvillaaer, altsaa gunstige Livsvillaaer, vil det drage fremmede ind i Landet, og det er egentlig det, som har øvet den største Indflydelse med Hensyn til Antallet af de fremkomne Ansøgninger om Indfødsret. Det er en ErfaringsSag, f. Eks. for Amerika, at saa længe man betragtede Amerika som et Land, hvor man kunde rejse over og samle Guld i Løbet af en kort Tid, var der mange, som udvandrede. Nu derimod, da Tidene begynde at blive trange derovre, er der ikke saa mange, der udvandre dertil. — Men vi behøve ikke at tage saa store og fjerntliggende Eksempler; vi kunne godt holde os til vore egne smaa Forhold. Jeg vil nævne Forholdet mellem By og Land. Det er jo en Kendsgerning, at der i de sidste Aar er foregaaet en Indvandring fra Landet ind til Bjerne. Og spørger man om Grunden dertil, er Svaret ikke vanskeligt. Grunden er, at Erhvervsvillaaerne i Bjerne have været bedre end ude paa Landet. Havde det omvendte været

Tilfældet, vilde Strømmingen altsaa være gaaet den omvendte Vej, den vilde ikke være gaaet fra Land til By, men derimod fra By til Land. Og dersom Villaaerne ere lige, vil der ikke ske en saadan Ind- eller Udvandring fra det ene Sted til det andet. Dette koster ogsaa Lys over Lovforslaget i en bestemt Retning. Der er paa det anførte Lovforslag 98 Ansøgere, som have været her i Landet i 30 Aar; det er omtrent en Tredjedel af samtlige Ansøgere. Spørger man nu, hvorledes det gaar til, at disse først nu søge Indfødsret, saa kan jeg ingen anden Grund finde dertil end den velbekendte Kendsgerning, at der for 20—30—40 Aar siden var meget gunstige Erhvervsvillaaer her i Landet, og derfor fandt der Indvandring Sted. Nu er Forholdet desværre det omvendte; nu er Indvandringen aftaget. Jeg skal ikke udtale noget bestemt med Hensyn til Kjøbenhavn, for de kjøbenhavnske Forhold kender jeg mindre til, men det er en Kendsgerning, at der nu ikke indvandreder ret mange til Bjerne og omtrent slet ingen til det danske Landbrug. Selv naar vi om Sommeren indkalde svenske Piger til at luge Roemarkerne eller til at malke, sendes de gerne tilbage om Efteraaret; der er ogsaa gjort Forsøg med at indkalde polske Arbejdere, men de rejste ogsaa tilbage til deres Fædreland om Efteraaret. Og hvorfor gøre de det? Fordi Erhvervsvillaaerne her ere knappe og trange; saa ophører Indvandringen ganske simpelt af sig selv. Men den store Indvandring, som fandt Sted for en 30—40 Aar siden, have vi nu Følgerne af, og saa finder jeg det inhumant og utaknemligt, om vi nu vilde sige til disse Folk, hvoraf 98 have været her i over 30 Aar og have brugt deres bedste Kræfter i det danske Land: Nu skulle I nøjes med at være Fattiglemmer. — Jeg tillægger ikke Alderdomsunderstøttelsesloven saa stor Birkning, at jeg tror, at den paa nogen Maade kan lokke Folk her ind i Landet. Men jeg finder det billigt, at de, som have levet her i Landet og have arbejdet sammen med os i 30—40 Aar, ogsaa blive behandlere paa samme Maade som andre gode danske Arbejdere, da de jo føle sig knyttede til Landet.

Som Følge af det her anførte kunde jeg ikke slutte mig til Udvalgets Flertal, og jeg kunde heller ikke gøre det med Hensyn til den stillede Vending om, at Nr. 259 skulde udstemmes af Lovforslaget. Thi denne Mand har boet her i Landet i over 20 Aar; han var rigtignok kommen her ind i Landet i en senere Alder; men da han i det hele taget har gode anbefalinger for Værdighed, finder jeg ikke mindste Grund til at ud-